

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

אלה פקודי המשכן וגו'. יש להבין בפרשה זו שנאמר בפרטות בכל מעשה ומעשה שעשו במשכן וכלים נאמר בכל אחד שעשו כאשר צוה ה' את משה, דקשה למה לו לפרוט בכל אחד, הוי לו לומר באחרונה דרך כלל ויעשו כאשר צוה וגו', אלא התורה רמזה לנו רמז מוסר בכללות עבודת ה' יתברך ועשיית המצוות, הן שופר וסוכה ופסח ותפילין וכיוצא, שיש בכל אחת עובדא ומילולא ורעותא שהוא המחשבה, וכוונת המצוה והתפילה הוא רבה ונורא, ולא כל אדם גם מבני עלייה יודעים חלק אחד מאלפי אלפים חלקים, שכוונו אנשי כנסת הגדולה בכוונת התפילה, והוא הדין בכוונת המצוות, ובאמת צורך גדול יש לכל אחד מישראל בכל אחד מן שלש בחינות הנ"ל, כי מן מעשה המצוות נעשה לבוש לנשמה בגן עדן התחתון, ומן כוונת המצוות נעשה לבוש לנשמה בגן עדן העליון, לכך עצה היעוצה, לכלול את עצמו וכוונתו, הן בתפילה והן במצוה, או בכוונת אכילתו בחול, ומכל שכן בשבת בשלש סעודות דשבת, ישתף כוונתו עם שאר שלומי אמוני ישראל, היודעין כוונת התפילה והמצוה, ועל סוד כוונת אנשי כנסת הגדולה, וכיוצא בזה, וזה סוד שכתב האר"י קודם תפילה צריך לומר ואהבת לרעך כמוך, לקיים מצות עשה זו כדי שיוכלל כוונתו ותפילתו עם היודעים ליחד מדות העליונות, ודי בזה:

והנה עשיית המשכן היה הכוונה שיהיה מחשבתן על מלאכת המשכן העליון, וכמו שנאמר הוקם המשכן ודרשו (תנחומא נשא י"ח) כי בהקמת המשכן למטה הוקם למעלה, והיינו על ידי המחשבה והכוונה שעשו באיברים הנגלים למטה בגשמי, ומחשבתן היה ברוחני לבנות משכן העליון שהוא סוד בריאת שמים וארץ וכל העולמות, ולא כל מוחא סביל דא, לכן בכל פעולה ופעולה של

שבת הפסקה

בהפסקות בין הארבע פרשיות, (זט"ו ב"ו ד"ד וב"ו), אמר רבינו (הרה"ק הבית אהרן מ'קארלין) על השבתים האלו: קינדערלאך נעמט אייך היינטיקין שבת, שהיא פנויה, א פנויה איז דאך מותרת לכולם, והי' שגור בין החסידים בזה הלשון: א שבת פנויה האב איך מיט איהר חתונה! פרי ישע אהרן

טעם שבת הפסקה. כי נודע שד' פרשיות הם נגד ד' אותיות הוי"ה [עיין באמרי נועם מועדים ח"ג במאמרים לשבת הגדול לפרשת מצורע מאמר ד'], אם כן לכאורה קשה היאך מפסיקין. אך יש לומר כי הפסקה עולה נ"ר, והוא מספר תלת יחודין הנודעים הוי"ה אה"ה הוי"ה אלקים הוי"ה אדנ"י [עיין בפרי עץ חיים שער ר"ח חנוכה ופורים פרק ד]: ספר עטרת ישועה על מועדים - שבת הפסקה

חדשי אדר

דער רבי ר' ברוכ"ל האט געטייטשט, משנכנס אדר מרבין מארט מען אלדעס גוט'ס, מיט וואס, בשמחה. משנכנס אב ממעטין, ווינגערט מען אלדעס שלעכץ, מיט וואס בשמחה. (הרבי ר' ברוך פירש משנכנס אדר מרבין כל טוב, ע"י מה, בשמחה). גם זה מא"א מורי ורבי זצוק"ל. (כתבי הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקאזניץ זיע"א - מטה אהרן)

מזל אדר דגים

פעם אחת שמעתי ממנו ז"ל שבדגים יש גלגולים של תלמידי חכמים בכולם [וכן כתב בחזיונות רבי חיים וויטאל]. ופעם אחת הלכתי ברפסודת על הנהר והיה דג גדול השליך את עצמו על הכלי ולקחתי הדג ותיקנתי אותו בעצמי וערכתי עליו כל נדרי עד כאן דברי קודשו: ספר רמתים צופים, סימן א' [מ"ג]

כלי המשכן אמרו בפירוש שאנו עושין על הכוונה שצוה ה' את משה, והוא על דרך שאנו אומרים קודם עשיית כל מצוה ויהי נועם וכו': (בן פורת יוסף בהקדמה דף ח' ודף ט' עיין שם): ספר בעל שם טוב עה"ת

המשכן משכן. ובמדרש (שמות רבה נ"א, ג' ותנחומא ב') שנתמשכן שתי פעמים וכו' עיין לקמן פרשת בלק אות ו': ספר בעל שם טוב

במדרש תנחומא (שם [ב']') בענין לחיים שאומרים בשתיית היין עיין שם, אמר הרה"ק ר' יחיאל משה מקאזניץ ז"ל שיש קבלה בידו משם הבעל שם טוב זי"ע שאין לומר לחיים בשתיית שכר שעורים שקורין בייע"ר: (ספרן של צדיקים א' אות ח'): ספר בעל שם טוב - פרשת פקודי

עד כמה אפשר לפעול בשבת אחים: הרה"ק הבית אהרן זיע"א היה בסדיגורא אצל חתנו הרה"ק רבי אברהם יעקב זיע"א. שם היה מנהג פעמים רבות שבימי הלילא היה הרבי נותן מטבעות והיו מוכרים את המטבעות, ומהמעות שנתקבלו תמורת המטבעות היו קונים משקה ללחיים עבור היושבים בשבת אחים. פ"א מכרו את המטבעות ביוקר, כי היו אז עשירים רבים ומכרו את המטבעות תמורת סכמים גדולים, וחשבו שחבל להוציא כ"כ הרבה כסף עבור לחיים ליושבים, ושקלו בדעתם שאולי יקחו זה עבור הוצאות אחרות הנצוחות, אמנם מאידך גיסא הרי המעות מזומנים תמיד עבור לחיים ליושבים, והתיישבו בדעתם ונכנסו אל הבית אהרן את פה קדשו כדת מה לעשות. והשיב להם שלא ישנו מהסדר הנהוג ויתנו הלאה המעות עבור לחיים בשבת אחים והוסיף: שמה שפועלים ע"י השיבה בצוותא א"א לפעול ע"י שום דבר אחר. ובלשון קדשו: וואס אידין קענין פועל'ן מיט זיצן צוזאמען קען מען מיט קיין זאך נישט פועל'ן: מטה אהרן

על התורה ועל העבודה

וזהו רומז בפסוק לעשות, לומר לך שיש עוד לעשות דבר מה והוא הגוף הקדוש להעולמות. והבן כל זה היטב: ספר אוהב ישראל - הפטרה לפ' פקודי

מה שלא עשו יום טוב על כיבוש ל"א מלכים שכבש יהושע. הטעם, מחמת שהם היו מזרע חם, ולכך לא זכו שיעשו ישראל יום טוב על מפלתם. ועל מצרים - אף שהיו מזרע חם ואף על פי כן אנו עושים יום טוב על מפלתן, הטעם מחמת שעשו כבוד ליוסף הצדיק, בשביל זה זכו שאנו עושים יום טוב על מפלתן. ופורים - שאנו עושים יום טוב על מפלת המן, שהיה מזרע שם. וחנוכה - שעושים על מפלת יון, שהיה מזרע יפת: ספר קדושת לוי - ליקוטים

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוהר"ר **דוב בער** ממעזריטש זללה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך] ז. **איתא** בגמרא (מגילה כ"ח.) לא הקפדתי בתוך ביתי, הפירוש הוא שלפעמים צריך להראות עצמו שהוא כועס למירמי אימתא על אנשי ביתו, אבל לא בתוך ביתו, דהיינו בפנימיות גופו ונשמתו לא הקפיד, כי הכעס בא מכח הגאווה, וגבהות אפילו במחשבה קטנה של הגבהות הוא חמור מאוד. וכל פניה הוא מצד גבהות, וכל מחשבה הוא שיעור קומה שלימה ופוגם מאוד למעלה, ודוחק רגלי השכינה בגבהותו כמ"ש (משלי ט"ז, ה') תועבת ה' כל גבה לב. **וכשתאמר** דברי תורה תקשר עצמך במחשבתך מתחילה בהבורא יתברך, ויחשוב שאינו אומר דברי תורה אלו רק לפני הבורא יתברך לעשות לו נחת רוח, ואין אני אומר דבר זה לפני חברי, כי מה לי נפקא מינה בשבחי או בגנותי: ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

ויאמרו לו חכמי זרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החילות לנפול לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו ו' ג']. והנה רבו הדקדוקים בזה. א' מה שאמרו היהודים בתוספת ה' הידוע. ב' תיבת אם דמשמע כאלו היו מסופק אם הוא מזרע היהודים הלא כבר נאמר לעיל כי הגידו לו את עם מרדכי. וגם שמרדכי בעצמו אמר להם שהוא יהודי. ג' מה שאמרו החילות לנפול לפניו וכי הנפילה תליא בהתחלה. ד' מה שאמרו בכפל לשון לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. אך הענין הוא דהנה כתיב (שמות י"ז, ח') ויבוא עמלק וגו' ויאמר משה אל יהושע גו' עד סוף הענין ויאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע גו'. וקשה מדוע משה בעצמו לא נלחם בעמלק. ואצל סיחון ועוג נלחם משה בעצמו. גם מה שאמר הקדוש ברוך הוא ושים באזני יהושע, וכי יהושע נצטווה על מלחמת עמלק והלא הצווי היה לשאול המלך הראשון. ורש"י פירש ושים באזני יהושע המכניס את ישראל לארץ כו' ומה זה תלוי במחיית עמלק. אכן הענין הוא דהנה מבואר בכתבי האריז"ל דעיקר מחיית עמלק הוא על ידי בחינת צדיק אשר יהיה מזרע רחל כנודע ליודעי חן. ולזה שלח משה את יהושע דווקא שהוא היה מזרע רחל. אבל מחמת שהמלחמה היתה קודם קבלת התורה וקודם שנכנסו לארץ הקדושה להעביר משם הז' עממין הטמאים שהם ז' מדות דקליפה. לכן כתיב ושים באזני יהושע וכפירוש רש"י ז"ל שהוא המכניס את ישראל לארץ. וכאשר נתרשל יהושע במלחמות ז' עממין נתעכב הדבר עד אשר הגיע ימי שאול מלך ישראל שהיה גם כן מזרע רחל. ועל פי זה יבואר הפסוק הנ"ל מה שאמרו אם מזרע היהודים, היינו שהמה חקרו על משפחתו אם הוא ממשפחת רחל אשר מלחמת עמלק תהיה על ידו. וגם אמרו החילות לנפול לפניו, דהיינו שהיה הנפילה ראשונה על ידי יהושע והנפילה שניה על ידי שאול שהמה היו מזרע רחל, לא תוכל לו, לכבוש אותו תחת ידך כי נפול תפול לפניו, כי סוף כל הימים שתהיה נפילתך על ידי משפחה זו. והבן: ספר אוהב ישראל - ליקוטים חדשים מגילת אסתר

וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך כו' מעשה חושב (ל"ט, ג'). דהנה מלאכת מחשבת אסרה תורה, ויליף ממלאכת המשכן דהיה הכל במחשבה על ידי בצלאל אשר מילא אותו אלקים בחכמה ובדעת (ביצה ג"ג, ב' ורש"י שם). ספר קדושת לוי

ותשלם כל המלאכה גו' [מלכים - א' ז', נ"א]. בילקוט (מ"א, קפ"ו) ותשלם המלאכה אין כתיב כאן אלא כל המלאכה זו מלאכת וא"ו ימי בראשית שנאמר (בראשית ב', ג') מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות, ועשה אין כתיב כאן אלא לעשות. עדיין יש מלאכה אחרת, וכיון שבא שלמה ובנה את בית המקדש אמר הקדוש ברוך הוא עכשיו שלימה מלאכת שמים וארץ כו' עד כאן: ונראה דהנה הש"י האציל וברא ויצר ועשה את העולמות כולם על דרך זה היינו שיהיה כל עולם לבוש לעולם שלמעלה ממנו היינו שיש עולם שהוא בחינת נשמה לנשמה. ויש עולם למטה ממנו שהוא רק בחינת נשמה והוא לבוש לעולם שלמעלה ממנו וגם עוד למטה מזה העולם יש עולם שהוא בחינת רוח והוא לבוש לעולם הנשמה שהוא למעלה ממנו. וכן עוד למטה יש עולם שהוא רק בבחינת נפש והוא לבוש לעולם הרוח שהוא למעלה ממנו. וכל העולמות הם לבושים זה לזה כל אחד ואחד לעולם שלמעלה ממנו, ולא היו יוצאים העולמות להיותם נכללים בגוף עד שנבנה הבית המקדש כי הבית המקדש בכל כליו ופרטיו היה דוגמת כל העולמות. והיה בית המקדש גוף קדוש לכל העולמות ואז יצאו כל העולמות להיותם נכללים בהגוף הקדוש, ר"ל הבית המקדש. וזהו מה שכתב הילקוט שאז נשלם מעשה בראשית. כי היו העולמות חסרים גוף קדוש שיוכלו בו. עד בנין בית המקדש.

לזכר עולם יהי צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב זצוק"ל
תלמיד חבר החווה הק' מלובלין ז"ע - ז' אדר תקפ"ז
יומא הילולא דמשה רביא מהימנא

א גוטינ שבת קודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל גיליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים
באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גיליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג
או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה
כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your
friend's addresses to receive a.s.a.p. #915

**ברוך שהחינו וקימנו לטו"ב שנים של הרבצת התורה,
ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א**

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' תלמים,
{שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב, תשע"ג, תשע"ד, תשע"ה, תשע"ו, תשע"ז, תשע"ח, תשע"ט, תש"ס} "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689